

Benelux-Bureau voor de
**Intellectuele
Eigendom**

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

DOORHALINGSBESLISSING

N° 3000477

30 mei 2024

Verzoeker: **Knaus Tabbert AG**
Helmut-Knaus-Strasse 1
94118 Jandelsbrunn
Duitsland

Gemachtigde: Heffels Spiegeler Advocaten
Tounooveld 4
2511 CX Den Haag
Nederland

tegen

Verweerder: **Helmut Knaus KG Campingparks**
Marktbreiterstrasse 11
97199 Ochsenfurt
Duitsland

Gemachtigde: **Snoeker advocatuur**
Keizersgracht 710A
1017 EW Amsterdam
Nederland

Betwiste merk: **Benelux inschrijving 580093**

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 2 september 2022 diende verzoeker overeenkomstig artikel 2.30bis, lid 1, sub a, van het Benelux-Verdrag inzake de Intellectuele Eigendom (hierna: "BVIE") een vordering tot doorhaling in, op basis van de grond voor vervallenverklaring voorzien in artikel 2.27, lid 2 BVIE, namelijk dat er van het betwiste merk geen normaal gebruik is gemaakt overeenkomstig artikel 2.23bis BVIE.

2. De vordering tot vervallenverklaring is gericht tegen de Benelux inschrijving 580093 van het

gecombineerde woord-/beeldmerk , ingediend op 22 december 1995 en ingeschreven voor waren in de klassen 12 en 22.

3. De vordering tot vervallenverklaring is gericht tegen alle waren, te weten:

Cl 12 Caravans, kampeerwagens, campers en motorhomes; onderdelen en toebehoren voor voornoemde waren voor zover niet begrepen in andere klassen.

Cl 22 Tenten en voortenten; onderdelen en toebehoren voor voornoemde waren voor zover niet begrepen in andere klassen.

4. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

5. Het verzoek tot doorhaling is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau" of "BBIE") ter kennis gebracht van partijen op 18 oktober 2022. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen stukken ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). Aangezien de vordering uitsluitend vervallenverklaring wegens niet-gebruik betreft, is overeenkomstig regel 1.31, lid 2 UR eerst verweerder uitgenodigd om schriftelijk te reageren door bewijzen van gebruik in te dienen dan wel te motiveren dat er een geldige reden voor niet-gebruik bestaat. Verzoeker werd vervolgens uitgenodigd te reageren op de gebruiksbewijzen, waarna verweerder weer in de gelegenheid werd gesteld te reageren. Verweerder legde hierbij bijkomende gebruiksbewijzen over. De administratieve fase is afgerond op 21 april 2023.

II. RECHTSGRONDEN EN ARGUMENTEN VAN PARTIJEN

A. Argumenten van verweerder

6. In reactie op het verzoek tot vervallenverklaring dient verweerder bewijsstukken in, welke volgens verweerder bewijs van gebruik betreffen in de relevante periode in de Benelux met betrekking tot de waren waarvoor het betwiste merk is ingeschreven.

7. Volgens verweerder voldoet verzoeker niet aan de verplichting om in het verzoekschrift een volledige uiteenzetting te geven van de feiten waarop zijn stelling is gebaseerd, hetgeen dient te leiden tot afwijzing van het verzoek.

8. In 2018, 2019 en 2020 heeft verweerder teneinde afzet voor haar waren te verwerven en te behouden aan de jaarlijkse 'Vakantiebeurs Utrecht' en 'Caravana Leeuwarden' deelgenomen. Tijdens deze beurzen zijn de brochures 'KNAUS Campingparks' aan geïnteresseerden uitgereikt. In de brochures van medio 2018 en de brochures van 2019 en 2020 genaamd 'Wunsch-Urlaub' werden onder het label 'KNAUS Home' stacaravans aangeboden. De brochures bevatten afbeeldingen van de stacaravans en prijsopgaven. Vele honderden exemplaren zijn op deze beurzen uitgereikt, zulks is vastgelegd in een op eed afgegeven verklaring door mevrouw Carin Keijzers. De brochures en de eed zijn door verweerder als bewijsmateriaal overgelegd.

9. Volgens de eed was er tijdens de 'Caravana Leeuwarden 2020' een reclameposter aan de toonbank bevestigd met 'KNAUS Mobil Homes/stacaravans' hetgeen volgens verweerder bevestigd dat er reclame werd gemaakt.

10. In de relevante periode zijn er volgens verweerder ook 'Knaus Mobil Homes/stacaravans' verkocht. Als bewijs hiervan legt verweerder een kopie van een factuur over. Verweerder geeft aan doende te zijn meer bewijs van verkoop over te leggen.

11. Gebruik heeft volgens verweerder ook plaats als dat geschiedt in een op onderdelen afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen van het betwiste merk niet wijzigt. Er wordt verwezen naar artikel 2.23bis lid 5 BVIE. Zowel het beeldelement als het wordelement zijn onderscheidende bestanddelen. Dat het zwaluwenpaar omhoog vliegt in plaats van naar beneden, zoals in het betwiste merk, trekt niet de aandacht. Het beeldelement en het wordelement worden ook los gebruikt. Dit wijzigt het onderscheidend vermogen niet, aldus verweerder.

12. Voor de volledigheid van het beeld bij het Bureau laat verweerder weten dat 'de heer Helmut Knaus' in 1960 'Knaus GmbH' oprichtte. In 2001 fuseerde dit bedrijf met 'Tiag Tabbert Industrie AG' wat resulteerde in 'Knaus Tabbert Group GmbH' dat in 2008 in faillissement geraakte. Vervolgens hebben verweerder en 'Knaus Tabbert GmbH' een 'co-existentie- en afbakeningsovereenkomst' gesloten. Verweerder legt hiervan een kopie over.

13. Volgens verweerder is in deze co-existentie- en afbakeningsovereenkomst vastgelegd dat partijen het gebruik van elkaars merken dulden, het gebruik van 'KNAUS' wederzijds respecteren, geen rechten in stelling brengen tegen de ander en dat partijen afstand doen van enige merkenrechtelijke aanspraak uit het verleden betreffende de merken met de bestanddelen 'Knaus' en/of 'zwaluwenpaar'. Met het indienen van een verzoek tot vervallenverklaring handelt verzoeker in strijd met de overeenkomst, aldus verweerder.

14. Heden ten dage verkeren verzoeker en verweerder in vier procedures met elkaar. Verweerder wil hiermee vastleggen dat de onderhavige vordering een zekere achtergrond heeft. Verzoeker heeft oppositie ingesteld tegen een aanvraag voor een EU woordmerk door verweerder. Verzoeker is een doorhalingsprocedure gestart tegen een EU woord-/beeldmerk van verweerder. Verweerder heeft twee opposities ingesteld tegen twee aanvragen voor EU woordmerken door verzoeker.

15. Volgens verweerder is het betwiste merk normaal gebruikt, hetgeen tot afwijzing van de vordering tot vervallenverklaring dient te leiden.

B. Reactie van verzoeker

16. De door verweerder ingediende stukken bewijzen volgens verzoeker geen gebruik van het merk. Daarentegen bevestigen zij dat het betwiste merk vervallen dient te worden verklaard.
17. Wat betreft de opmerking van verweerder dat hij nog geen uiteenzetting van de feiten van verzoeker heeft gezien, merkt verzoeker op dat dit in overeenstemming is met de onderhavige procedure waarbij verweerder allereerst bewijzen van gebruik moet leveren.
18. Volgens verzoeker stelt verweerder het betwiste merk normaal te hebben gebruikt waarbij verweerder wijst op deelname aan beurzen, uitreiken van brochures, reclameposters en de verkoop van één stacaravan. Volgens verzoeker baseert verweerder deze stelling op andere tekens dan het betwiste merk.
19. De door verweerder overgelegde stukken zijn volgens verzoeker in het Duits en geven geen grond voor gebruik in de Benelux.
20. Het gaat om sporadisch gebruik waarbij de overgelegde verklaring van een medewerker niet als onafhankelijk kan worden gezien, aldus verzoeker.
21. Van deelname aan vakantiebeurzen in Nederland is door verweerder geen bewijs toegevoegd volgens verzoeker.
22. Verweerder exploiteert volgens verzoeker eigen campings ofwel vakantieparken in Duitsland, zoals blijkt uit de website knauscamp.de en de brochures van verweerder. Er is dus geen sprake van exploitatie in de Benelux.
23. Het betwiste merk is samengesteld uit een omlaag vliegend zwaluwenpaar. De tekens zoals gebruikt bevatten een omhoogvliegend zwaluwenpaar. In tegenstelling tot het betwiste merk, bevatten de gebruikte tekens KNAUS in hoofdletters gevolgd door ofwel 'Campingparks' ofwel 'Home'. Verder zijn de kleuren en het lettertype anders, aldus verzoeker.
24. Onder gebruik van een merk valt gebruik in een op onderdelen afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen van het betwiste merk niet wijzigt. Een merk heeft volgens verzoeker onderscheidend vermogen indien hiermee de waar waarvoor de inschrijving is aangevraagd als afkomstig van een bepaalde onderneming kan worden onderscheiden. Het betwiste merk, waar enkel het woordelement 'Knaus' bij staat, kan niet duidelijk worden geïdentificeerd als een merk dat bij verweerder hoort, juist omdat verzoeker met zijn 'Knaus' campers en caravans zo bekend is. Via 'Google' levert het betwiste merk geen zoekresultaten op. Wanneer via 'Google Lens' wordt gezocht op het betwiste merk is het eerste resultaat het merk van verzoeker. Het betwiste merk wordt dus geassocieerd met het merk van verzoeker.
25. De kleuren oranje en magenta onder en naast het woordelement 'KNAUS' zorgen er volgens verzoeker voor dat de woordelementen 'Campingparks' en 'Home' een overheersend karakter krijgen. De toevoegingen van de elementen 'Campingparks' en 'Home' en de gewijzigde richting van het zwaluwenpaar dragen ertoe bij dat het uiterlijk van het betwiste merk, zoals ingeschreven, wordt gewijzigd. Het gebruikte teken bevat, in tegenstelling tot het betwiste merk, geen kaders. 'Knaus' is in het betwiste merk

weergegeven op een gestileerde wijze, die niet wordt herhaald in het teken zoals gebruikt, hetgeen ertoe bijdraagt dat het onderscheidend vermogen van het betwiste merk wordt aangetast.

26. Uit de overgelegde factuur blijkt dat het de verkoop van één tweedehands stacaravan betreft, gelegen op 'KNAUS Campingpark' in Hennesee Duitsland. Verzoeker leidt hieruit af dat de stacaravan gebonden is aan het park. Dit maakt nog niet dat het betwiste merk normaal wordt gebruikt voor de klassen waarvoor het is ingeschreven. In ieder geval is normaal gebruik niet incidenteel gebruik van een merk.

27. Volgens verzoeker staat verweerder niet bekend om de verkoop van caravans maar om exploitatie van eigen campings. Zo stond verweerder op de 'Caravan salon beurs' in hal 3 'Travel & Nature' en niet in hal 1 'Motorhomes & Caravans' zoals verzoeker. Als bewijs hiervan legt verzoeker plattegronden afkomstig van de website caravan-salon.com alsmede zone-omschrijvingen over.

28. Wat betreft de co-existentie- en afbakeningsovereenkomst laat verzoeker weten dat partijen zich ertoe verbonden hebben elkaars gebruik van het merk en 'Knaus' als vennootschapsnaam te gedogen. In de overeenkomst werd ook overeengekomen dat verzoeker voor toekomstige merkaanvragen zou kiezen voor een zwaluwenpaar waarbij de vleugels niet verstrengeld zijn. Verweerder zou kiezen voor een zwaluwenpaar waarbij de vleugels in elkaar grijpen. Enkele maanden na het sluiten van de overeenkomst heeft verweerder EU-merk nr. 010731412 aangevraagd, waartegen verzoeker geen bezwaar heeft gemaakt. Toen verzoeker vervolgens EU-merk nr. 018158213 aanvraag voor het woord 'Knaus' verzocht verweerder om de aanvraag in te trekken omdat deze inbreuk zou maken op de overeenkomst. Verweerder heeft het laatste voorstel van verzoeker tot een minnelijke schikking afgewezen. Verweerder heeft volgens verzoeker de overeenkomst eenzijdig opgezegd.

29. Verzoeker concludeert dat het betwiste merk niet normaal is gebruikt binnen het Benelux-gebied voor de waren waarvoor het is ingeschreven, geen geldige reden voor niet-gebruik heeft en verzoekt het Bureau dan ook om doorhaling van het betwiste merk.

C. Nadere reactie verweerder

30. Verweerder geeft aan hetgeen te handhaven wat hij in zijn eerdere reactie vastlegde en daarmee geen herhaling behoeft.

31. Met de betwisting door verzoeker van de deelname aan zes consumentenbeurzen in Nederland tussen 2018-2020 door verweerder, wordt de overgelegde verklaring van mevrouw Keijzers impliciet als onwaar betiteld door verzoeker. Dit accepteert verweerder niet. Verweerder legt dan ook foto's over van zijn stand op verschillende beurzen.

32. Volgens verweerder betwist verzoeker niet dat op de beurzen brochures aan geïnteresseerden zijn uitgereikt. Volgens verweerder is het evident dat zijn reclame in de Benelux normaal gebruik vormt aangezien deze er op gericht zijn afzet te verkrijgen en/of te behouden.

33. Wat betreft de stelling van verzoeker dat de gebruikte tekens het onderscheidend vermogen van het betwiste merk aantasten en daarmee geen normaal gebruik van het betwiste merk aantonen, laat verweerder weten van mening te zijn dat de verschillen niet zullen opvallen bij de maatman. De verschillen behelzen niet meer dan een op details afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen van het betwiste merk niet aantasten.

34. Het is aan verzoeker om de stelling dat het betwiste merk niet normaal is gebruikt te bewijzen. Verzoeker tracht niet te bewijzen dat het gewijzigde deel van zodanig belang is, in de perceptie van de maatman, dat daardoor het betwiste merk niet gebruikt zou zijn in de relevante periode. Het gebrek aan bewijs maakt dat de bewuste stelling als ongegrond dient te worden beoordeeld.

35. Het is niet relevant dat de maatman kan identificeren bij welke onderneming een merk hoort, aldus verweerder.

36. Volgens verweerder werd in 1994 door de rechtsvoorganger van verzoeker van verweerder verlangd dat in het kader van de gemeenschappelijke corporate identity, het zwaluwenpaar door beide partijen in de richting naar boven wordt gebruikt, waar verweerder mee instemde. Verweerder heeft dan ook een merk met 'zwaluwenpaar in de richting naar boven' geregistreerd, teneinde de gemeenschappelijke corporate identity qua merkrecht beschermd te zien. Destijds werd tussen partijen ook afgesproken dat in Nederland het 'naar beneden gerichte zwaluwenpaar' diende te worden gebruikt. Geen van de partijen meende of vreesde dat het herinneringsbeeld door de nieuwe corporate identity zou worden aangepast.

37. Dat een search met 'Google Lens' geen zoekresultaten oplevert is irrelevant. Het algoritme herkent niet wat voor de maatman een duidelijke overeenstemming heeft. Verweerder legt zoekresultaten over van hetgeen het algoritme overeenstemmend vindt. In de ogen van de maatman zijn deze resultaten niet overeenstemmend. De zoekresultaten mogen verzoeker derhalve niet baten.

38. Verzoeker betwist niet dat in de diverse brochures uit 2018-2020 'KNAUS Mobil Homes/stacaravans' worden aangeboden met afbeeldingen, uitvoeringsvarianten en prijsopgave. Dergelijke waren behoren tot klasse 12, aldus verweerder.

39. Verweerder gebruikt het betwiste merk om consumenten in de Benelux te stimuleren gebruik te maken van waren en diensten van verweerder. Dat er geen normaal gebruik zou zijn omdat verweerder campings in Duitsland exploiteert, zoals beargumenteerd door verzoeker, kan verweerder niet plaatsen. In dit kader legt verweerder uitdraaien van statistieken over met het percentage Nederlandse gasten dat de diensten van verweerder afneemt.

40. Verweerder zegt in de relevante periode regelmatig eBay advertenties te hebben geplaatst voor 'Mobil Homes'. Ten bewijze hiervan legt verweerder een print van een advertentie over. De advertenties zijn ook op Nederland gericht en in Nederland oproepbaar.

41. Tevens legt verweerder screenshots van websites van grote aanbieders over met Nederlandstalige teksten, welke volgens hem zijn gericht op Nederlandse consumenten en welke de waren en diensten van verweerder onder de aandacht brengen. Verweerder wijst er tevens op dat prints van de op diverse websites raadpleegbare catalogus 2018-2019 zijn overgelegd onder de benaming 'KNAUS Home'.

42. Verweerder betwist de stelling van verzoeker dat het feit dat verweerder in hal 3 (Travel & Nature) van de 'caravan-salon in Dusseldorf' zou hebben gestaan, maakt dat verweerder het betwiste merk niet voor de betrokken waren gebruikt. Voor de goede orde wijst verweerder er op dat volgens de plattegrond van deze beurs verzoeker naast hal 1 tevens in hal 3 stond. Bovendien is de betiteling van hallen volgens verweerder arbitrair. Als bewijs hiervan legt verweerder een plattegrond alsmede een zone-omschrijvingen over.

43. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker stelt, heeft verweerder de co-existentie- en afbakeningsovereenkomst niet opgezegd. Verzoeker heeft geen bewijs van opzegging overgelegd.

44. De opmerking van verzoeker dat verweerder zou wensen dat de co-existentie- en afbakeningsovereenkomst niet langer op haar van toepassing is, valt volgens verweerder niet te plaatsen. Integendeel, verweerder heeft een voorstel gedaan aan verzoeker om het merkengeschil te beëindigen waarin punt voor punt werd voorgesteld welke partij in dit kader wat zou dienen te doen. Verzoeker heeft hierop niet gereageerd. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, heeft verweerder het laatste voorstel gedaan waarop verzoeker niet heeft gereageerd. Verweerder legt een kopie van zijn laatste voorstel aan verzoeker over.

45. Volgens verweerder heeft geen van de partijen een procedure gestart bij de bevoegde rechter aangaande de uitvoering van hetgeen is overeengekomen in de co-existentie- en afbakeningsovereenkomst. De overeenkomst bepaalt onverkort de wederzijdse rechten en verplichtingen. Verzoeker betwist niet de gemaakte afspraken maar roept slechts de pretense opzegging van de overeenkomst in. Hetgeen verzoeker niet mag baten.

46. Alles overziende staat volgens verweerder normaal gebruik van het betwiste merk vast. De vervallenverklaringsvordering is in strijd met de afspraak tot co-existentie omdat verzoeker het betwiste merk niet wil laten co-existeren maar uit de weg wil ruimen. Om die reden dient de vordering te worden afgewezen, in welk kader verzoeker ex Regel 1.44 UR de kosten van verweerder dient te vergoeden.

III. BESLISSING

A. Juridisch kader

47. Een vordering tot vervallenverklaring van een merk op grond van het ontbreken van normaal gebruik ervan kan bij het Bureau worden ingesteld.¹ Het is in dat geval aan verweerder om aan te tonen dat hij zijn merk in de vijf jaar voorafgaand aan het instellen van de vordering in het Benelux-gebied normaal heeft gebruikt of dat er een geldige reden is voor niet-gebruik.² De vordering tot vervallenverklaring is ingediend op 2 september 2022. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 2 september 2017 tot 2 september 2022.

48. De bewijzen van gebruik moeten aanwijzingen bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het betwiste merk voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en waartegen de vordering is gericht.³

49. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Gerecht van de Europese Unie (hierna: HvJEU en Gerecht EU) wordt van een merk een normaal gebruik gemaakt wanneer het, overeenkomstig zijn wezenlijke functie, te weten het waarborgen van de identiteit van de oorsprong van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt gebruikt teneinde voor die waren of diensten een afzet te vinden of te behouden, met uitsluiting van symbolisch gebruik dat er alleen toe strekt, de aan het merk verbonden rechten te behouden. Daarbij moet rekening worden gehouden met alle feiten en omstandigheden aan de hand waarvan kan worden vastgesteld dat de commerciële exploitatie ervan reëel is, met name de gebruiken die in de betrokken economische sector gerechtvaardigd worden geacht om voor de door het merk beschermde waren of diensten marktaandeel te behouden of te verkrijgen, de aard van die waren of diensten, de kenmerken van de markt en de omvang en de frequentie van het gebruik

¹ Overeenkomstig artikel 2.30bis, lid 1, sub a jo artikel 2.27, lid 2 BVIE.

² Overeenkomstig artikel 2.23bis BVIE.

³ Overeenkomstig regel 1.41 jo 1.25 UR.

van het merk.⁴ In dit verband betekent het vereiste van normaal gebruik van het merk, dat dit merk, zoals het op het relevante grondgebied wordt beschermd, publiek en naar buiten toe wordt gebruikt.⁵

50. Het Gerecht EU heeft gepreciseerd dat het gebruik van het oudere merk niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd.⁶ Bij de uitlegging van het begrip normaal gebruik dient rekening te worden gehouden met het feit dat de ratio legis van het vereiste dat het merk normaal moet zijn gebruikt er niet in is gelegen het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk.⁷

51. Het normale gebruik van een merk kan niet op basis van waarschijnlijkheden of vermoedens worden aangenomen, maar moet worden aangetoond aan de hand van concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van het merk op de betrokken markt bewijzen.⁸

B. Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

52. Ter onderbouwing van zijn stelling dat het betwiste merk in de relevante periode normaal is gebruikt voor alle waren waarvoor het merk is geregistreerd, te weten '*caravans, kampeerwagens, campers en motorhomes; onderdelen en toebehoren voor voornoemde waren voor zover niet begrepen in andere klassen*' (klasse 12) en '*tenten en voortenten; onderdelen en toebehoren voor voornoemde waren voor zover niet begrepen in andere klassen*' (klasse 22) dient verweerder de volgende documenten in:

1. Beëdigde verklaring van 14 december 2022 door camping manager mevrouw Carin Keijzers, in dienst van de firma 'Helmut Knaus KG', Duitstalig, vergezeld van een Nederlandse vertaling;
2. Brochures van medio 2018 getiteld 'KNAUS Campingparks und Reisemobilstellplätze', van 2019 getiteld 'Wünsch-Urlaub für Individualisten KNAUS CAMPINGPARKS' en van 2020 getiteld 'KNAUS CAMPINGPARKS Wünsch-Urlaub für Individualisten', Duitstalig;
3. Factuur van 21 februari 2019 van verweerder aan een debiteur in Nederland met de omschrijvingen 'verkauf über 1 gebrauchtes Mobilheim KNAUS Home Maledives/Beryll' en 'aufgestellt auf unserem KNAUS Campingpark in Hennesee' met een verkoopbedrag van € 32.500,01, Duitstalig;

Aanvullende bewijsstukken

4. Vijf foto's van 'KNAUS Campingparks stands' op de beurzen 'Vakantiebeurs Utrecht 2019', 'Caravana Leeuwarden 2019' en 'Caravana Leeuwarden 2020';
5. Uitdraaien van statistieken inzake overnachtingen bij 'KNAUS Campingparks Hennesee' in 2019 in relatie tot arrangement type C, type M en type V waarvan het percentage Nederlandse gasten 22%, respectievelijk 43%, respectievelijk 29% bedroeg;
6. Screenshot van een advertentie op ebay-kleinanzeigen.de van verweerder met betrekking tot een stacaravan met een vraagprijs van €51.950,-, Duitstalig;
7. Screenshot van advertentie op vacansoleil.nl met betrekking tot stacaravan 'Waikiki', te boeken voor €945,-, Nederlandstalig;

⁴ HvJEU 31 januari 2019, C-194/17, ECLI:EU:C:2019:80, punt 83 (Pandalis), alsmede HvJEU 11 maart 2003, C-40/01, ECLI:EU:C:2003:145, punt 43 (Ansul).

⁵ Gerecht EU 4 april 2019, T-910/16 en T911/16, ECLI:EU:T:2019:221, punt 29 en de daarin genoemde rechtspraak (Testa Rossa).

⁶ Gerecht EU 8 juli 2004, T-334/01, ECLI:EU:T:2004:223, punt 36 (Hipoviton), alsmede Gerecht EU 30 april 2008, T-131/06, ECLI:EU:T:2008:135, punt 41 (Sonia Rykiel).

⁷ Gerecht EU 4 april 2019, T-910/16 en T911/16, ECLI:EU:T:2019:221, punt 28 en de daarin genoemde rechtspraak (Testa Rossa).

⁸ Gerecht EU 8 juli 2020, T-686/19, ECLI:EU:T:2020:320, punt 35 (GNC LIVE WELL).

8. Screenshot van advertentie op gebetsroither.com met betrekking tot een stacaravan, Nederlandstalig;
 9. Foto op booking.com van een stacaravan;
 10. Screenshot van advertentie op lux-camp.nl met betrekking tot een accommodatie in de vorm van een stacaravan, Nederlandstalig;
 11. Screenshot van advertentie op allcamps.nl met betrekking tot een accommodatie in de vorm van een stacaravan op 'KNAUS Campingpark Hennesee', te boeken voor €635,-, Nederlandstalig.
 12. Foto op rent-a-tent.nl van een stacaravan;
 13. Foto op suncamp.de van een stacaravan;
 14. Foto op albatross-reizen.nl van een stacaravan met onderschrift 'Stacaravan Luna – KNAUS Campingpark Hennesee';
 15. Foto op youtu.be van een stacaravan voorzien van het woord 'KNAUS';
 16. Screenshot van knauscamp.de met catalogus van 2018/2019, Duitstalig;
53. Verweerder stelt het betwiste merk te hebben gebruikt voor alle waren waarvoor het is geregistreerd (zie punt 6), hetgeen verzoeker betwist (zie punt 16).
54. Het kan aan verweerder worden toegegeven dat exploitatie van campings in Duitsland nog niet maakt dat er geen sprake is van gebruik in de Benelux (zie punt 39). Voor normaal gebruik van een merk is het niet nodig dat de diensten geleverd worden in de Benelux. Nagegaan dient te worden of de diensten gericht zijn op Benelux-consumenten.⁹ In dit kader legt verweerder uitdraaien van percentages Nederlandse gasten over die volgens verweerder diensten hebben afgenomen (zie punt 39). Afname van diensten met betrekking tot het exploiteren van een camping door Nederlandse gasten kan in onderhavig geval echter geen bewijs van normaal gebruik vormen voor het betwiste merk nu het merk niet voor deze diensten is geregistreerd.
55. Volgens verzoeker is er geen sprake van gebruik in de Benelux (zie punten 19 en 22). Verweerder zegt regelmatig eBay advertenties te hebben geplaatst voor de verkoop van 'Mobil Homes' (zie punt 40) en legt ter onderbouwing van deze stelling een screenshot van een Duitstalige advertentie op eBay.de over. Het Bureau is van oordeel dat een dergelijk stuk hoogstens laat zien dat het gebruik zich richt op Duitsland en dus niet op de Benelux, nu de advertentie Duitstalig is en de link de extentie .de heeft. Hetzelfde geldt voor de overgelegde brochures en screenshots van een online brochure.
56. Volgens verzoeker betreft de verkoop door Helmut KNAUS KG Campingparks aan een Nederlands echtpaar van één tweedehands stacaravan incidenteel gebruik wat geen normaal gebruik kan zijn (zie punt 26). Het Gerecht heeft gepreciseerd dat het gebruik niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd.¹⁰ Bij de uitlegging van het begrip normaal gebruik dient rekening te worden gehouden met het feit dat de ratio legis van het vereiste dat het merk normaal moet zijn gebruikt er niet in is gelegen het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch om de merkbescherming te beperken tot de gevallen waarin sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk.¹¹ Er moet echter wel sprake zijn van meer dan symbolisch gebruik. De verkoop van een enkele stacaravan is op de totale markt voor stacaravans in de Benelux als verwaarloosbaar te kwalificeren.

⁹ BenGH (tweede kamer) 15 februari 2023, C 2021/3, punt 15 (HOTEL CIPRIANI).

¹⁰ Gerecht EU 8 juli 2004, T-334/01, ECLI:EU:T:2004:223, punt 36 (Hipoviton), alsmede Gerecht EU 30 april 2008, T-131/06, ECLI:EU:T:2008:135, punt 41 (Sonia Rykiel).

¹¹ Gerecht EU 4 april 2019, T-910/16 en T911/16, ECLI:EU:T:2019:221, punt 28 en de daarin genoemde rechtspraak (Testa Rossa).

57. Behalve de overgelegde factuur laat geen van de gebruiksbewijzen gebruik van het betwiste merk voor de betrokken waren in de Benelux zien. Zo betreffen de websites vacansoleil.nl, gebetsroither.com, booking.com, lux-camp.nl, allcamps.nl, rent-a-tent.nl, suncamp.de, albatross-reizen.nl, waarvan screenshots zijn overgelegd, allen websites voor het boeken van vakantie-accommodaties. Hieruit blijkt geen normaal gebruik van het betwiste merk voor de betrokken waren, maar hoogstens voor diensten waarvoor het betwiste merk niet is geregistreerd. Voor de foto's van beursstands geldt dat, hoewel hierop foto's van campings en incidenteel een stacaravan te zien zijn, hieruit niet is op te maken of het hier gaat om de promotie van te huren vakantie-accommodaties of stacaravans welke te koop worden aangeboden.

58. Met betrekking tot de beëdigde verklaring dient opgemerkt te worden dat aan een dergelijke verklaring minder gewicht toekomt dan aan onafhankelijk bewijsmateriaal, zoals ook verzoeker stelt (zie punt 20). Dit wil echter niet zeggen dat een dergelijke verklaring in het geheel geen bewijskracht heeft. De verklaring dient beoordeeld te worden in samenhang met ander bewijsmateriaal en naar de omstandigheden van het geval. In het algemeen zal dus ondersteunend materiaal nodig zijn omdat dergelijke verklaringen een geringere bewijskracht hebben dan onafhankelijke bronnen.¹²

59. Het gebruiksbewijs, in onderlinge samenhang beschouwd, laat zien dat het betwiste merk wellicht in beperkte maar duidelijk ook te beperkte mate is gebruikt voor de waar 'stacaravans', hetgeen blijkt uit één factuur betrekking hebbend op de verkoop van slechts één stacaravan door verweerder. Voor de overige waren in klasse 12 en 22 is geen bewijs van gebruik ingediend. Het Bureau is dan ook van oordeel dat verweerder derhalve niet heeft aangetoond dat het betwiste merk binnen de relevante periode in het Benelux-gebied normaal is gebruikt voor de waren waarvoor het is ingeschreven of dat er een geldige reden is voor niet-gebruik.

C. Overige factoren

60. Verweerder heeft bij het indienen van zijn laatste reactie enkele aanvullende bewijzen ingediend. Het Bureau is van oordeel dat deze stukken naar aard en inhoud, rekening houdend met het principe van hoor en wederhoor, geen aanleiding geven tot het inlassen van een extra ronde in de zin van artikel 1.31 lid 2 sub f UR, omdat deze documenten geen verschil maken en het onderhavige oordeel zonder deze stukken hetzelfde zou zijn.

61. Gelet op de conclusie dat het bewijs onvoldoende is om normaal gebruik voor de betrokken waren aan te tonen, kan worden voorbijgegaan aan de stellingen van partijen over gebruik in afwijkende vorm (zie punten 11, 24 en 33) en de stelling van verzoeker dat verweerder eigen campings exploiteert nu verweerder op een beurs in de 'Travel & Nature' hal stond op een beurs (zie punt 27 en 42). Deze stellingen kunnen immers niet van invloed zijn op de uitkomst van deze beslissing.

62. In tegenstelling tot hetgeen verweerder stelt (zie punt 7), wordt niet verzoeker maar verweerder als eerst uitgenodigd schriftelijk te reageren overeenkomstig regel 1.31, lid 2 UR aangezien de vordering uitsluitend vervallenverklaring wegens niet-gebruik betreft (zie punten 7 en 17). Dat verzoeker na verweerder een uiteenzetting van de feiten geeft is dus in overeenstemming met de onderhavige procedure.

63. Voor wat betreft de stellingen van partijen met betrekking tot de schikkingsvoorstellen aangaande geschillen tussen merken (zie punten 28 en 44), afspraken over een gemeenschappelijke corporate identity (zie punt 36), de verplichtingen volgend uit de co-existentie- en afbakeningsovereenkomst (zie punten 13,

¹² Gerecht EU 7 juni 2005, T-303/03, ECLI:EU:T:2005:200, punt 42 en de daarin genoemde rechtspraak (Salvita).

28, 43 – 46) en mogelijke associatie tussen de merken (zie punt 24) merkt het Bureau op dat in deze procedure uitsluitend het normale gebruik van het betwiste merk, dan wel het bestaan van een geldige reden voor niet-gebruik daarvan, ter discussie staat. Voor aspecten die daarop geen betrekking hebben is in deze procedure geen plaats.

64. Ook het feit dat partijen in drie andere oppositieprocedures en één andere doorhalingsprocedure zijn verwickeld bij het European Intellectual Property Office (hierna: "EUIPO") (zie punt 14) speelt in de onderhavige vordering tot vervallenverklaring geen rol. Deze procedures betreffen andere merkaanvragen en andere merkregistraties. Het Bureau wijst er op niet gebonden te zijn aan beslissingen van andere merkenautoriteiten zoals het EUIPO. Iedere vordering tot doorhaling dient op haar eigen merites te worden beoordeeld.

65. Tenslotte merkt het Bureau nog op dat de stellingen van partijen doen vermoeden dat hun conflict meer omvat, of betrekking heeft op andere zaken, dan vervallenverklaring van het betwiste merk wegens niet-gebruik. Wanneer partijen meer aspecten van hun conflict willen oplossen, kunnen zij een andere (gerechtelijke of alternatieve) wijze van geschillenbeslechting overwegen.

D. Conclusie

66. Verweerder heeft niet aangetoond dat hij het betwiste merk in de vijf jaar voorafgaand aan het instellen van de vordering in het Benelux-gebied normaal heeft gebruikt of dat er een geldige reden is voor niet-gebruik.

IV. BESLUIT

67. De vordering tot vervallenverklaring met nummer 3000477 wordt toegewezen.

68. De Benelux inschrijving met nummer 580093 wordt doorgehaald voor alle waren waarvoor het merk is ingeschreven.

69. Verweerder is ingevolge artikel 2.30ter, lid 5 BVIE jo. regel 1.44, lid 2 UR, 1.420 euro verschuldigd aan verzoeker nu de vordering tot vervallenverklaring geheel is toegewezen. Ingevolge artikel 2.30ter, lid 5 BVIE vormt deze beslissing een executoriale titel.

Den Haag, 30 mei 2024

Yvonne Noorlander
(rapporteur)

Eline Schiebroek

Marjolein Bronneman

Administratieve behandelaar: Vincent Munier